

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/110/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010902
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8716010902.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. júna 2019 v trestnej veci proti obžalovanému F. W. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný
F. W. Y. I. M. D. B. T. Y. - nar. XX.XX.XXXX Q. O., S. W. Ž. Č..
XXX, E. F.,

je vinný

- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,
- z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

pretože

- dňa 14.08.2016 v čase o 18:24 hod. počas prevádzkovej doby v areáli čerpacej stanice Slovnaft v obci Ždiar, okres Poprad fyzicky napadol v prítomnosti maloletých osôb - D. W., A.. XX.XX.XXXX, T. M., A.. XX.XX.XXXX, Q. H., A.. XX.XX.XXXX Y. P. D., A.. XX.XX.XXXX maloletého Q. O., A.. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho opakovane ľavou rukou chytil v oblasti pod krkom a gumenou obuvou, ktorú držal v pravej ruke ho opakovane udieral po hornej časti tela, pričom mu podľa lekárskej správy zo dňa 14.08.2016 spôsobil povrchové pomliaždenie pravej strany krku ako úraz ľahký, s dobou liečenia do sedem dní, pritom mu poškodil náramkové hodinky zn. Smart Watch GT08 v hodnote 43,-eur a zároveň toho istého dňa t. j. 14.08.2016 v čase o 18:27 hod. maloletému Q. O., A.. XX.XX.XXXX zobral jeho bicykel zn. Merida, ktorý si naložil do svojho motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ev. č. F. XXX I. a z miesta odišiel, čím krádežou bicykla spôsobil Q. O. X., A.. XX.XX.XXXX, W. Ž. Č.. XXX, E. F. škodu vo výške 485,-eur,

t e d a

- dopustil sa fyzicky a verejne výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov a na chránenej osobe - dieťaťi
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. k/ Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šest/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienične

o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere
jedného/ roka.

1 /

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na obžalovaného F. W. obžalobu pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného F. W., poškodeného Q. O. X., Q. O. P., P. O., D. W., Y. G., F. N. E. Q. X. T. M., Q. H. Y. X. P. D. za podmienok uvedených v § 135 ods. 2 Trestného poriadku, prečítaním listinných dôkazov a oboznámením sa s vecnými dôkazmi zistiť pritom nasledovné.

Obžalovaný F. W. na hlavnom pojednávaní dňa 22.02.2017 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku zhodne so svojou výpoveďou urobenou v prípravnom konaní dňa 05.10.2016 uvádzal, že po tom, čo mu jeho syn P. povedal, že bol zbitý a že mu bol bicykel prehodený cez plot skupinou detí, medzi ktorými bol hlavným aktérom Q. O. P., šiel za ním, stretol ho na benzínovej stanici a pýtal sa ho na celú záležitosť s jeho synom P., pričom mu Q. O. ml. potvrdil, že jeho syna zbil a že ho „ešte zbije“. Obžalovaný tvrdil, že Q. O. ml. mu začal vulgárne nadávať, čo bolo dôvodom, pre ktorý mu kázal sadnúť do jeho motorového vozidla, ale Q. O. ml. to odmietol. Po „šarvátke“, pri ktorej sa vzájomne napádali, Q. O. ml. spadol na zem, rozbil si hodinky a z miesta činu ušiel. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že Q. O. ml. pri konflikte udrel po krku „penovou papučou“ /kroksou/ 2-krát alebo 3-krát, že poškodený nechal na mieste činu bicykel, ktorý zobral, naložil do svojho auta a odviezol k sebe domov s tým, že bicykel poškodenému chcel vrátiť po tom, čo sa o „všetkom“ porozpráva s jeho otcom Q. O. st., resp. že bicykel poškodenému vzal preto, aby ho neukradla iná osoba, že nemal záujem predmetný bicykel odcudziť. Obžalovaný ďalej tvrdil, že v tom čase nepoznal vek poškodeného a nevedel, že poškodený Q. O. ml. navštevuje Základnú školu v Ždiari, za poškodeným nešiel s úmyslom zbiť ho, chcel len zistiť, kto predtým napadol jeho syna P., hoci na druhej strane súčasne tvrdil, že má vedomosti o zápisoch poškodeného o šikanovaní iných detí v škole. Celá záležitosť je podľa neho iba vyvrcholením snahy otca poškodeného o získanie 50,-eur za poškodenie hodínok.

Na návrh prokurátora súd prečítal časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku, v ktorej obžalovaný tvrdil, že má vedomosť o veku poškodeného Q. O. ml., žiaka Základnej školy v Ždiari, keďže tam pracoval a že má vedomosti aj o šikanovaní mladších žiakov poškodeným, pričom predmetný rozpor obžalovaný odôvodnil tým, že až po skutku sa dozvedel, že Q. O. ml. je žiakom Základnej školy v Ždiari. Postupom podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku bol obžalovaný podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku súdom upozornený aj na ďalší rozpor v jeho výpovediach týkajúci sa toho, či fyzicky napadol alebo nenapadol poškodeného Q. O. ml., keďže obžalovaný v prípravnom konaní dňa 05.10.2016 tvrdil, že poškodeného nenapadol, pričom tento rozpor obžalovaný odôvodnil len tým, že poukazoval nato, že nemal úmysel napadnúť poškodeného, že poškodený ako prvý začal do neho sácať rukami a že z tohto dôvodu v prípravnom konaní uvádzal, že poškodeného nenapadol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 28.03.2019 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že krátko pred samotným skutkom sa od Y. G. G. D. W. a aj od svojho syna P. dozvedel, že bol slovne napadnutý skupinou detí, medzi ktorými bol Q. O. ml. i to, že mu bol cez plot prehodený jeho bicykel. Obžalovaný oľutoval „incident“ s poškodeným a poukázal nato, že v súčasnosti uhradil škodu vzniknutú neúmyselným rozbitím hodínok poškodeného, že v tom čase nevedel, že ide o dieťa a žiaka základnej školy a že aj keď sa snažil, aby Q. O. ml. nastúpil do jeho auta, on to odmietal a že až potom poškodeného niekoľkokrát udrel papučou, čo je však podľa neho „bežné a normálne“. Obžalovaný priznal, že bicykel poškodenému síce v zlosti vzal, ale že mu ho neskôr i vrátil, keďže nemal úmysel ho odcudziť.

Na návrh prokurátora súd opätovne prečítal časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku, keďže

obžalovaný rozporne uvádzal to, či vedel alebo nevedel vek maloletého poškodeného v čase skutku, resp. či ho poznal alebo nepoznal pred skutkom, pričom obžalovaný predmetné rozpory zdôvodnil len tým, že aj keď v prípravnom konaní tvrdil, že poškodený Q. O. ml. je žiakom základnej školy a že šikanuje mladších spolužiakov, uvádzal to len preto, že tejto skutočnosti v tom čase nepripisoval vážnosť a význam.

Poškodený Q. O. ml. na hlavnom pojednávaní dňa 22.02.2017 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku, zhodne so svojou výpoveďou urobenou v prípravnom konaní dňa 10.10.2016 uviedol, že keď v daný deň sedel spolu s kamarátmi na lavičke pri benzínovej pumpe v Ždiari pristúpil k nemu obžalovaný, niečo vykrikoval a nato ho chytil za tričko, vyzul si obuv - gumenú papuču a opakovane ho ňou asi 20 až 30-krát udieral po hornej časti tela - ruke a hlave a súčasne ho ťahal k jeho autu, potom s bitím prestal a poslal ho domov, pričom mu zakázal si vziať svoj bicykel, ktorý naložil do kufra osobného auta a z miesta odišiel.

Na návrh prokurátora súd prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 10.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku, keďže svedok na hlavnom pojednávaní rozporuplne uvádzal spôsob, akým k nemu pristúpil obžalovaný i to, či ho chytil a za akú časť odevu a či mu obžalovaný pri napadnutí rozbil aj hodinky, pričom svedok predmetné rozpory zdôvodnil tým, že opätovne potvrdil, že obžalovaný ho chytil súčasne za retiazku a tričko a že mu pri napadnutí rozbil hodinky a čo pred súdom neuviedol len preto, že si na to nespomenul.

Poškodený Q. O. ml. na hlavnom pojednávaní dňa 28.03.2019 potvrdil, že obžalovaný ho napadol na benzínovej pumpe v Ždiari tak, že ho chytil za golier trička a retiazku a opakovane ho obuvou udieral a ťahal k svojmu autu, že mu vzal bicykel, naložil ho do kufra svojho auta a rozbil mu pritom aj náramkové hodinky. Svedok zároveň uviedol i to, že pri napadnutí obžalovaným utrpel menšie pomliaždenia ľavej časti tela v dôsledku, ktorých vyhľadal lekárske ošetrenie, ale aj to, že podľa neho ho obžalovaný poznal a vedel, že v tom čase navštevoval základnú školu, resp. že mu neskôr nebránil v tom, aby si svoj bicykel vzal z jeho domu.

Na návrh prokurátora súd prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 10.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedok na hlavnom pojednávaní rozporuplne uvádzal spôsob, akým obžalovaný vzal jeho bicykel, pričom svedok predmetné rozpory zdôvodnil len tým, že potvrdil spôsob zmocnenia sa jeho bicykla obžalovaným, ktorý uviedol v prípravnom konaní s tým, že vo výpovedi pred súdom si už nebol istý postupnosťou okolností skutku a konania obžalovaného.

Na návrh obhajcu súd prečítal aj zvyšnú časť výpovede svedka Q. O. ml. z prípravného konania zo dňa 10.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku, keďže svedok na hlavnom pojednávaní uvádzal, že na niektoré okolnosti skutku alebo na mená osôb, ktoré boli prítomné pri skutku si už nepamätá.

Svedok Q. O. ml. v prípravnom konaní dňa 10.10.2016 uviedol, že keď obžalovaný prišiel na miesto činu bol nahnevaný a kričal, chytil ho za retiazku a „vytiahol“ z lavičky, na ktorej sedel spoločne so svojimi kamarátmi T. M., D.Š. W., Q. H. a ďalším chlapcom, začal ho „mlátiť“ papučou a ťahať k autu, čo odmietal, načo ho obžalovaný opätovne začal „mlátiť“, rozbil mu hodinky a vyhŕňal domov i to, že keď si chcel vziať svoj bicykel, obžalovaný mu v tom zabránil a kričal, aby ho nechal na zemi. Svedok Q. O. ml. v ďalšej časti svojej výpovedi popísal už len okolnosti, ktoré predchádzali samotnému skutku a ktoré spočívali v predchádzajúcom incidente a nedorozumení s P. W. - synom obžalovaného, resp. ďalšie konanie obžalovaného vo vzťahu k osobe D. W. a svoje zdravotné problémy pre bolesti hlavy po fyzickom napadnutí obžalovaným.

Svedok predmetné rozpory, na ktoré ho upozorňoval obhajca obžalovaného odôvodnil tým, že pravdivá je výpoveď, ktorú urobil v prípravnom konaní dňa 10.10.2016 a že keď niektoré okolnosti skutku v konaní pred súdom už neuvádzal, tak len preto, že si na ne pre odstup času už nevedel spomenúť.

Svedok Q. O. st. - otec maloletého poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 22.02.2017 v podstate zhodne so svojou výpoveďou urobenou v prípravnom konaní dňa 05.10.2016 uvádzal, že až od svojho syna Q. sa dozvedel, že bol fyzicky napadnutý obžalovaným, ktorý ho chytil za krk, nadával mu a topánkou - papučou ho viackrát uderil hlavne po ľavej strane tela a tváre a že mu vzal aj jeho bicykel s tým, že to mala byť odplata za to, že jeho syn predtým prehodil cez plot bicykel syna obžalovaného, resp. odplata za natočené a nevyazané video na mobilnom telefóne syna obžalovaného. Svedok ďalej tvrdil, že o bližších okolnostiach a dôvodoch napadnutia jeho syna mu konkrétnejšie nepovedal ani sám obžalovaný, za ktorým neskôr zašiel, v snahe zistiť vysvetlenie incidentu. Svedok ďalej uviedol, že u syna si všimol modriny na krku a líci, že z tohto dôvodu bol so synom na lekárskom ošetrení v Nemocnici Poprad, a.s. a že vec oznámil polícii.

Na návrh obhajcu súd prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedok na hlavnom pojednávaní rozdielne uvádzal okolností napadnutia jeho syna obžalovaným i okolnosti, za ktorých obžalovaný vzal jeho synovi bicykel, resp. okolnosti, ktoré predchádzali žalovanému skutku i okolnosti, ku ktorým došlo po skutku - na dvore obžalovaného. Svedok Q. O. st. v prípravnom konaní v časti svojej výpovede zo dňa 05.10.2016 popísal okolnosti skutku len podľa tvrdení syna Valenta s tým, že poškodený mu uviedol, že keď spolu so svojimi kamarátmi - D. W., T. M. a ďalšími dvomi sedeli na čerpacej stanici v Ždiari, prišiel tam obžalovaný a kričal na neho, aby nastúpil do jeho auta, čo odmietol, načo ho obžalovaný chytil za krk a papučou mlátil „hlava - nehlava“ asi 20-krát i to, že mu zakázal vziať si bicykel, ktorý potom naložil do svojho auta a z miesta činu odišiel. Svedok predmetné rozpory, na ktoré ho upozorňoval obhajca obžalovaného odôvodnil len tým, že pravdivá je výpoveď, ktorú urobil v prípravnom konaní dňa 05.10.2016 s tým, že keď v konaní pred súdom popísal zranenia poškodeného a v prípravnom konaní ich neuvádzal, tak len preto, že pri výpovedi v prípravnom konaní predložil lekársku správu o ošetrovaní jeho syna, kde jeho zranenia boli popísané, resp. že k ostatným skutočnostiam pred a po skutku sa pred súdom nevyjadril len preto, že si na to nespomenul alebo ich nestihol uviesť alebo, že sa ho nato nikto nepýtal.

Svedok Q. O. st. na hlavnom pojednávaní dňa 28.03.2019 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uvádzal, že v daný deň prišiel jeho syn Q. domov vyplakaný, špinavý, spotený a že mu povedal, že bol na benzínovej stanici zbitý obžalovaným, ktorý ho ťahal za retiazku, krk a hornú časť trička, že ho papučou mlátil „hlava - nehlava“ asi 20-krát, držiac ho a škrtiac pritom za krk i to, že mu zakázal vziať domov svoj bicykel. Svedok i v tejto výpovedi potvrdil, že syn sa mu sťažoval na bolesti hlavy a že i on sám si všimol modrinu na jeho krku a ramene a že z tohto dôvodu vyhľadali lekárske vyšetrenie u P. C. v Poprade, resp. že až po jeho príchode do domu obžalovaného si vzal synov bicykel, ktorý bol v tom čase opretý o plot z vnútornej strany domu obžalovaného. Svedok nemal vedomosti o incidente medzi jeho synom a synom obžalovaného, ktorý predchádzal žalovanému skutku a i v tejto výpovedi potvrdil, že ani obžalovaný mu neskôr, keď prišiel za ním domov nepovedal, čo sa vlastne stalo. Svedok tvrdil, že obžalovaný poznal jeho syna Q. a v čase skutku vedel, že syn chodí do základnej školy aj preto, že istý čas v nej pracoval.

Na návrh obhajcu súd prečítal celú výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedok podľa obhajoby na hlavnom pojednávaní nevedel a ani neuviedol konkrétne mená kamarátov poškodeného a ani podstatné okolnosti skutku.

Svedok Q. O. st. v prípravnom konaní dňa 05.10.2016 v podstate zhodne ako v konaní pred súdom popísal okolnosti žalovaného skutku tak, ako mu ich uviedol jeho syn Q. s tým, že poškodený prišiel domov v podvečerných hodinách okolo 18:45 hod., bol spotený, špinavý, lapal po dychu, bol vystresovaný, naľakaný a mal ponatáňované tričko. Keď sa ho svedok opýtal čo sa stalo, poškodený mu povedal, že bežal od „benzinky“, že ho zbil obžalovaný a že mu zakázal vziať si svoj bicykel, načo odišiel za obžalovaným domov a pýtal sa ho na bitku i dôvod vzatia bicykla a od obžalovaného zároveň požadoval na náhradu škody na rozbitých hodinách, pričom obžalovaný mu povedal, že bicykel synovi vzal preto, aby si prišiel po neho on sám a že si má dávať pozor na deti a strážiť ich, že mu vykričal i iné veci a prikázal mu vypadnúť z jeho pozemku. Svedok ďalej uviedol, že poškodený mu opísal aj to, ako spolu so svojimi kamarátmi - D.Š. W., T. M. a ďalšími dvomi sedeli na čerpacej stanici v Ždiari, kde za nimi prišiel obžalovaný a zakričal na neho, aby nastúpil do jeho auta, čo odmietol, načo ho obžalovaný chytil za krk a papučou mlátil „hlava - nehlava“ asi 20-krát i to, že mu zakázal vziať si bicykel, ktorý naložil do svojho auta a z miesta činu odišiel. Svedok tvrdil, že poškodený ešte videl ako do auta obžalovaného nastupuje jeho kamarát D. W., ktorý synovi neskôr povedal, že obžalovaný ho údajne aj udrel dáždnikom. Svedok popísal aj okolnosti, ku ktorým došlo pred žalovaným skutkom s tým, že i o nich sa dozvedel tiež len od syna Q., ktorý mu povedal, že bol v obecnom parku so svojimi kamarátmi a že tam bol aj P. W. X. Y. G., že medzi nimi došlo ku konfliktu pre ich natáčanie mobilným telefónom, čo syn a jeho kamaráti považovali za provokáciu a požadovali vymaznanie videozáznamu, čo P. W. a Y. G. odmietli a že z toho dôvodu syn Valent P. W. prehodil bicykel cez plot. Svedok tvrdil, že na polícii vec oznámil až na druhý deň preto, že najprv chcel zistiť čo sa stalo a preto, že z lekárskeho vyšetrenia sa vrátili až pred polnocou i to, že obžalovaný mu nebránil vziať synov bicykel z jeho domu. Svedok predmetné rozpory oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 28.03.2019 odôvodnil len tým, že pre odstup času 3 rokov od skutku si už na detaily svojej pôvodnej výpovede alebo okolnosti, ku ktorým pôvodne vypovedal v prípravnom konaní nepamätá, ale potvrdil, že prečítaná výpoveď je pravdivá.

Svedkyňa P. O. na hlavnom pojednávaní dňa 29.03.2017 uviedla, že pracuje ako obsluha benzínovej čerpacej stanice v Ždiari a že videla ako Q. O. ml. „uteká“, že na mieste činu boli viaceré deti, že

poškodený sa „vytrhol“ a že obžalovaný vzal bicykel. Svedkyňa tvrdila, že nič iné nevidela a nepočula a že až neskôr sa z rozprávania iných dozvedela o tom, čo sa na benzínovej stanici „stalo“.

Na návrh prokurátora súd prečítal pôvodnú výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala o podstatných okolnostiach žalovaného skutku a konania obžalovaného rozporuplne, pretože v prípravnom konaní tvrdila, že videla ako sa poškodený „vytrhol“ z rúk obžalovaného i to, ako obžalovaný naložil jeho bicykel do kufru svojho auta a že až potom z miesta činu odišiel. Svedkyňa predmetné rozpory vysvetlila len tým, že na pôvodne uvádzané tvrdenia z prípravného konania si už nespomenula, ale zároveň potvrdila, že prečítaná výpoveď je pravdivá.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 28.03.2019 tvrdila, že v čase skutku obsluhovala zákazníkov a že nevidela čo sa stalo vzadu, na parkovisku za predajňou a že má vedomosť o tom, že obžalovaný spáchal skutok, hoci ho pritom nevidela a o „incidente“ sa dozvedela až neskôr.

Na návrh prokurátora súd opätovne prečítal pôvodnú výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedkyňa podľa neho na hlavnom pojednávaní vypovedala o podstatných okolnostiach žalovaného skutku a konania obžalovaného rozporuplne vzhľadom nato, že v prípravnom konaní tvrdila, že videla ako sa poškodený „vytrhol“ z rúk obžalovaného i to, ako obžalovaný naložil jeho bicykel do kufru auta a že až potom z miesta odišiel, pričom svedkyňa i teraz predmetné rozpory vysvetlila len tým, že na pôvodne uvádzané tvrdenia z prípravného konania si už nepamätá, ale znova potvrdila, že prečítaná výpoveď je pravdivá.

Svedok Y. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.03.2017 i v prípravnom konaní dňa 10.10.2016 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že nebol prítomný na mieste činu a popísal len okolnosti konfliktu medzi poškodeným Q. O. ml. a P. W., ktorý vznikol v obecnom parku z toho dôvodu, že P. W. fotil mobilom Q. O. ml. a jeho kamarátov, ktorým sa to nepáčilo a preto Q. O. ml. vytrhol P. W. mobil z ruky a nato sa začali naťahovať, že P. W. plakal, čo potom svedok oznámil jeho rodičom.

Svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.03.2019 uviedol, že v daný deň bol s P. W. v parku, kde bol aj Q. O. ml. s D. W., ktorí sa dostali do konfliktu pre foteenie mobilom a nevymazanie fotografií z mobilu P. W., pri ktorom Q. O. ml. prehodil cez plot bicykel P. W., čo oznámil jeho rodičom, keďže P. W. plakal. Svedok ďalej uviedol, že na mieste žalovaného skutku nebol a nemá vedomosti o tom, čo sa stalo na benzínovej stanici.

Svedok D. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.03.2017 uviedol, že spolu s Q. O. ml., T. M. Y. Q. H. bol dňa 14.08.2016 na čerpacej stanici v Ždiari, kde prišiel aj obžalovaný a „zmlátil“ Q. O. ml. tak, že mu dal facku, 3-krát ho rukou buchol po chrbte a že potom mu vzal i jeho bicykel. Svedok dodal, že obžalovaný neskôr pri ceste domov i jemu prikázal nasadnúť do jeho auta, že spolu odišli k nemu domov s tým, že na ďalšie skutočnosti si už nepamätal a dodal len to, že na celú „situáciu“ sa nepozeral, že nevie prečo obžalovaný vzal bicykel poškodenému, že poškodený s tým nesúhlasil a že obžalovaný z čerpacej stanice odišiel až potom, čo poškodenému bicykel vzal.

Na návrh prokurátora súd prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 10.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedok podľa neho na hlavnom pojednávaní vypovedal sčasti rozporuplne o podstatných okolnostiach žalovaného skutku a konania obžalovaného, pretože v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaný poškodeného najprv zvalil z lavičky na zem, potom ho bil, naložil jeho bicykel do svojho auta a odišiel s ním preč, načo obžalovaný pristúpil aj k nemu, začal ho ťahať za ucho, krikom sa ho pýtal, prečo zbil syna P. a opakovane mu kázal sadnúť do auta, čo svedok najprv odmietal, ale keď videl ako obžalovaný „strelil“ zozadu po hlave Q. O. ml., nasadol do auta obžalovaného. Svedok tvrdil, že obžalovaný vzal do svojho auta aj jeho bicykel, odviezol ho domov a prikázal mu oprieť sa o plot domu a s prekříženými rukami stáť opretý o plot, načo ho dáždnikom ešte 2-krát „čapol“ po chrbte, chytil ho za tričko a „kraťasy“ a chcel prehodiť cez plot. V tejto výpovedi zo dňa 10.10.2016 svedok popísal aj bližšie okolnosti incidentu, ktorý žalovanému skutku predchádzal a ktorý vznikol medzi Q. O. ml. a P. W. pre P. W. natočené video, ktoré nechcel na jeho príkaz a príkaz Q. O. ml. vymazať s tým, že práve preto Q. O. ml. najprv prehodil cez plot bicykel P. W. a potom ho chytil rukami za chrbát a hrud' a že on mu „strelil“ po chrbte, načo spoločne odišli na benzínovú stanicu. V tejto výpovedi svedok uviedol, že obžalovaný poškodeného zvalil na zem, mlátil papučou - kroksou, držal ho za krk i to, že medzi nimi došlo k hádke, pri ktorej poškodený obžalovanému vulgárne vynadal, načo obžalovaný poškodenému zakázal vziať si svoj bicykel i to, že mal strach z toho, čo obžalovaný urobí jemu, ak do jeho auta nenastúpi. Svedok predmetné rozpory vo výpovediach odôvodnil len tým, že už si nepamätá nato, čo uvádzal na polícii, ale že ani v jednej zo svojich výpovedí neklamal, že obe výpovede sú pravdivé a že keď sa o niektorých skutočnostiach, ku ktorým došlo pred skutkom alebo po skutku pred súdom nezmenil tak len preto, že sa domnieval,

že má vypovedať len k tomu, čo sa stalo na benzínke. Svedok si už nevedel spomenúť, či obžalovaný bil poškodeného rukou alebo papučou - kroksou, či obžalovaný zvalil poškodeného na zem a ani to, či ležal na zemi v čase, keď ho obžalovaný bil, ale opäť potvrdil, že obžalovaný bil poškodeného na začiatku rukou a potom kroksou.

Svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.06.2019 uviedol, že si spomína iba nato, že v daný deň bol v obecnom parku v obci Ždiar spolu s Q. O. ml. a T. M., že tam bol aj P. W., že medzi obžalovaným a Q. O. ml. došlo ku konfliktu na benzínovej pumpke v Ždiari, ktorý začal tým, že poškodený „začal vyskakovať“ do obžalovaného a vulgárne mu nadával aj keď dôvod jeho konania uviesť nevedel. Svedok si už nepamätal nato, z akého dôvodu prišiel na benzínovú stanicu obžalovaný, ako dlho sa tam zdržal a ako reagoval na konanie poškodeného a ani nato, či obžalovaný poškodeného na benzínovej stanici fyzicky napadol alebo, či poškodený mal v tom čase pri sebe bicykel.

Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 10.10.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal oproti prípravnému konaniu rozporuplne o podstatných okolnostiach žalovaného skutku a konania obžalovaného, pričom svedok predmetné rozpory zdôvodniť nevedel a tvrdil len to, že si nepamätá ako vypovedal na otázky policajta alebo obhajcu a ani to, či prečítaná výpoveď je pravdivá. Svedok však potvrdil, že pred výsluchom bol poučený o tom, že má hovoriť pravdu, popierajúc, aby bol pred svojou výpoveďou na súde ovplyvňovaný i to, aby bol v inej trestnej veci obžalovaného vypočúvaný ako poškodený s tým, že nemá ani vedomosti o obžalobe podanej na obžalovaného F. W. vo veci zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona pre skutok zo dňa 14.08.2016 vo vzťahu k jeho osobe.

Na návrh prokurátora súd prečítal aj výpoveď svedka z hlavného pojednávania zo dňa 29.03.2017 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, pričom aj po prečítaní tejto jeho výpovede sa svedok nevedel vyjadriť k rozporom, na ktoré ho upozorňoval prokurátor s tým, že uviedol, že nevie, či je pravda to, čo bolo čítané, nepamätá si to a nevie ináč vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach.

Zo svedeckých výpovedí mal. T. M., P. Q. H. Y. P. P. D., ktoré súd na hlavných pojednávaniach dňa 29.03.2017 a dňa 03.06.2019 prečítal za podmienok uvedených v § 135 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva iba to, že svedkovia sice boli prítomní na mieste činu v čase jeho spáchania, ale počuli len nejaký „krik“.

Z vecného dôkazu - kamerového záznamu z bezpečnostnej kamery umiestnenej v areáli čerpacej stanice pohonných hmôt Slovnaft v obci Ždiar vyplýva, že dôkaz bol vyhotovený dňa 14.08.2016 v čase od 18:00 hod. do 18:45 hod. a vydaný P. S. dňa 25.08.2016 a že na CD je zaznamenané ako obžalovaný poškodeného dňa 14.08.2016 v priestoroch čerpacej stanice Slovnaft v obci Ždiar chytil ľavou rukou v oblasti krku a ako ho gumenou obuvou /kroksou/, držiacom v pravej ruke opakovane udiera po hornej časti tela.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že Q. O. st. dňa 15.08.2016 urobil vo veci trestné oznámenie na obžalovaného F. W. pre skutok uvedený v obžalobnom návrhu a že k zápisnici predložil aj lekársku správu o ošetrovaní jeho syna MUDr. W. C..

Lekárska správa o ošetrovaní poškodeného Q. O. ml. vyhotovená P. W. C. - chirurgom Nemocnice Poprad, a.s. zo dňa 14.08.2016 svedčí o tom, že poškodený dňa 14.08.2016 po úderoch „papuče“ po ľavej strane hlavy, horných končatín a hrudníku utrpel zjavné povrchové pomliaždenia pravej strany krku s dobou liečenia do 7 dní.

Listinný dôkaz v podobe faktúry a pokladničného dokladu preukázateľne svedčí pre to, že bicykel zn. Merida patriaci poškodenému Q. O. ml. bol zakúpený dňa 07.05.2006 za sumu 485,-eur a dôkaz v podobe faktúry č. 20160683 zo dňa 25.07.2016 svedčí pre to, že hodinky zn. Smart Watch GT08 boli poškodenému dodané dňa 25.07.2016 za celkovú sumu 43,-eur.

Z listinného dôkazu - fotokópie poštovej poukážky vyplýva, že obžalovaný zákonnému zástupcovi poškodeného Q. O. ml. zaplatil dňa 27.03.2019 čiastku 43,-eur, ktorou nahradil spôsobenú škodu.

Z listinných dôkazov predložených obžalovaným v podobe uznesenia povereného príslušníka OO PZ v Ždiari, ČVS: ORP-1314/ZD-PP-2016 zo dňa 29.11.2016 vyplýva, že začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť Q. O. ml. v júni 2016 voči P. W. bolo odmietnuté, že uznesením povereného príslušníka OO PZ v Ždiari, ČVS: ORP-1313/ZD-PP-2016 zo dňa 29.11.2016 bolo odmietnuté začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť Q. O. ml. v júni 2016 voči D. C. Y. P.E. W. a že uznesením povereného príslušníka OO PZ v Ždiari, ČVS: ORP-1145/ZD-PP-2016 zo dňa 29.11.2016 bolo zastavené trestné

stíhanie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, pričom ku skutku malo dôjsť dňa 14.08.2016 v obecnom parku obci Ždiar za prítomnosti maloletých osôb Y. G., A. XX.XX.XXXX, T.M., A. XX.XX.XXXX, Q.H., A. XX.XX.XXXX Y. P.D., A. XX.XX.XXXX napadnutím maloletého P.W., A. XX.XX.XXXX, ktorému najmenej 2 osoby prehodili bicykel za plot, chytili za ruky a okolo krku, pričom jedna z osôb ho mala jedenkrát udrieť pästou do chrbta.

Takto vykonaným dokazovaním bol podľa súdu skutkový stav veci zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodné pochybnosti nie sú a že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie vo veci a preto ďalšie návrhy obhajcu obžalovaného a obžalovaného zo dňa 29.03.2017 a zo dňa 03.06.2019 na doplnenie dokazovania výsluchom svedka F. L. k okolnostiam údajného incidentu, ku ktorému malo dôjsť na dvore domu obžalovaného F. W., svedkov N. W., U. W. Y. F. W. ml. k okolnostiam príchodu Q. O. st. do domu obžalovaného za účelom finančného vyrovnania a spôsobu vrátenia bicykla poškodenému, resp. k charakterovým vlastnostiam poškodeného a k spôsobu vykonania ďalších procesných úkonov v danej trestnej veci príslušníkmi polície, svedkyne MUDr. W. C. na zistenie mechanizmu zranení poškodeného popísaných v jej lekárskej správe zo dňa 14.08.2016 i doby práceneschopnosti poškodeného, resp. doplnenie dokazovania opätovným alebo osobným výsluchom svedkov D. W., Q. H., P. D., T. M. Y. Q. O. st. konajúci súd odmietol v zmysle ustanovenia § 272 ods. 3 Trestného poriadku, pretože išlo o dôkazy, ktoré sa týkali buď okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci alebo okolností, ktoré bolo možné zistiť už skôr vykonanými dôkazmi /výsluchom svedkov alebo prečítaním ich výpovedí pri splnení procesných podmienok uvedených v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku na hlavných pojednávaniach vykonaných dňa 28.03.2019 a 03.06.2019, resp. na hlavných pojednávaniach dňa 22.02.2017 a 29.03.2017/.

Konajúci súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol aj návrh poškodeného Q. O. st. na doplnenie dokazovania opätovným výsluchom svedkyne P. O., ktorý podal len preto, že svedkyňa podľa neho v konaní pred súdom neuviedla všetko to, čo mala podľa neho vidieť a čo bolo zrejme aj z kamerového záznamu.

Vykonané a vyššie uvedené dôkazy konajúci súd potom vyhodnotil v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, 11 a 12 Trestného poriadku a podľa jeho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho, kto ich obstaral a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný F. W. tým, že dňa 14.08.2016 v čase o 18:24 hod. počas prevádzkovej doby v areáli čerpacej stanice Slovnaft v obci Ždiar, okres Poprad fyzicky napadol v prítomnosti maloletých osôb - D. W., A. XX.XX.XXXX, T. M., A. XX.XX.XXXX, Q. H., A. XX.XX.XXXX Y. P. D., A. XX.XX.XXXX maloletého Q. O., A. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho opakovane ľavou rukou chytil v oblasti pod krkom a gumenou obuvou, ktorú držal v pravej ruke ho opakovane udieral po hornej časti tela, pričom mu podľa lekárskej správy zo dňa 14.08.2016 spôsobil povrchové pomliaždenie pravej strany krku ako úraz ľahký, s dobou liečenia do sedem dní, pritom mu poškodil náramkové hodinky zn. Smart Watch GT08 v hodnote 43,-eur a zároveň toho istého dňa t. j. 14.08.2016 v čase o 18:27 hod. maloletému Q. O., A. XX.XX.XXXX zobral jeho bicykel zn. Merida, ktorý si naložil do svojho motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ev. č. F. XXX I. a z miesta odišiel, čím krádežou bicykla spôsobil Q. O. X., A. XX.XX.XXXX, W. Ž. Č. XXX, E. F. škodu vo výške 485,-eur. Záveru konajúceho súdu o skutkových zisteniach zodpovedala právna kvalifikácia konania obžalovaného F. W. ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, pretože obžalovaný sa dopustil fyzicky a verejne výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov a na chránenej osobe - dieťati a súčasne ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Pri ustálení predmetného skutkového a právneho stavu súd vychádzal tak z výpovedí samotného obžalovaného F. W., ako aj z výpovedí poškodeného Q. O. ml. a z výpovedí svedkov Q. O. X., P. O. Y. D. W. i z vecných a listinných dôkazov na obsah, ktorých bolo poukázané konajúcim súdom v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia.

V kontexte týchto dôkazov objektívne potom nemohla obstať obrana obžalovaného, že poškodeného Q. O. ml. fyzicky nenapadol žalovaným spôsobom, že nemal úmysel poškodeného fyzicky napadnúť, že v čase skutku nemal ani vedomosti o veku poškodenej osoby, ktorá bola v čase skutku osobou maloletou a už vôbec nie obrana obžalovaného, že bicykel poškodeného vzal len preto, že nechcel „aby ho ukradli“. Sám obžalovaný v konaní pred súdom opakovane priznával, že poškodeného v priestoroch čerpacej stanice Slovnaft v obci Ždiar fyzicky napadol tak, že ho udrel „gumenou obuvou“ i to, že vedel, že v čase

skutku bol poškodený žiakom základnej školy, čo objektívne nasvedčuje tomu, že musel vedieť aj to, že poškodený neprekročil vek osemnásť rokov. Obžalovaný vo svojich výpovediach priznával aj to, že poškodenému z miesta činu vzal bicykel, že ho naložil do auta a odviezol k sebe domov, na svoju obranu uvádzajúc iba to, že nechcel, aby ho poškodenému „ukradli“, čo vo vzťahu k žalovanému protiprávnemu konaniu majúcemu znaky predmetných trestných činov súd vyhodnotil len ako irelevantné tvrdenia.

Hodnotiac rozpory v jednotlivých svedeckých výpovediach, na ktoré poukazovala obžaloba alebo obhajoba je potrebné poukázať nato, že konajúci súd za hodnovernejšie a spoľahlivejšie vyhodnotil pôvodné výpovede svedkov urobené v prípravnom konaní aj preto, že odstupom času od žalovaného skutku sa objektívne mohli v ich výpovediach vyskytnúť určité rozdiely podstatného alebo menej podstatného významu a že až na svedkyňu P. O., boli v predmetnej veci vypočúvaní maloletí svedkovia, ktorých rozumová a duševná vyspelosť bola v tom čase na úrovni dieťaťa a ktorá mohla podnety z okolia, často citovo alebo iným kladným alebo negatívnym spôsobom ovplyvnené, vnímať plynutím času rozdielne.

Vykonaným dokazovaním nebol súdom zistený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že by výpovede poškodeného, svedkov, vrátane maloletých osôb, vecný dôkaz alebo listinné dôkazy boli neobjektívne alebo použité proti obžalovanému v úmysle krivo či nepravdivo obviňovať, napriek názoru obžalovaného, že výpovede poškodeného Q. O. ml. alebo výpovede svedkov D. W.O. Y. P. O. sú „pochybné“.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj nato, že hoci svedok D. W. v konaní pred súdom dňa 03.06.2019 zmenil svoje pôvodné výpovede podstatným spôsobom, zmene pôvodných výpovedí svedka súd neuveril a za hodnovernejšiu považoval pôvodnú výpoveď svedka zo dňa 10.10.2016. Zmeny pôvodných výpovedí svedka D. W. mohli byť podľa súdu spôsobené aj tým, že v inej trestnej veci obžalovaného F. W., vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T 65/2017 svedok vystupuje v procesnom postavení poškodenej osoby a môže mať tak dôvodný strach či obavu vypovedať za prítomnosti obžalovaného alebo proti nemu.

Dokazovanie v podobe výpovedí poškodeného a výpovedí vyššie uvedených svedkov, ale i listín predložených obžalovaným súčasne objektívne preukázalo, že obžalovaný mal aj motív konať proti poškodenému vyššie uvedeným protiprávnym konaním, keďže poškodený Q. O. ml. mal pred žalovaným skutkom konflikt s jeho synom P. W., pri ktorom ho fyzicky i slovne napadol a ktorý sa obžalovaný potom rozhodol riešiť absolútne neadekvátnym spôsobom.

Pri ustálení právneho stavu a právnej kvalifikácie bolo konajúcim súdom vychádzané z príslušných ustanovení § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a ustanovení § 212 ods. 1 Trestného zákona z nasledovných dôvodov.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom dopustí výtržnosti najmä tým, že napadne iného, v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov a na chránenej osobe.

Výtržnosťou v zmysle ustanovenia § 364 Trestného zákona je konanie, ktoré závažným spôsobom narúša verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchatel'a k základným zásadám občianskeho spolunažívania. Ide spravidla o násilný fyzický alebo slovný prejav takéhoto charakteru, že hrubo uráža alebo vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia či majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Miesto verejnosti prístupné je každé miesto, na ktoré má prístup širší okruh ľudí individuálne neurčených / otvorený, ale aj uzavretý priestor/, nemusí ísť o miesto prístupné komukoľvek, stačí, že ide o miesto prístupné, aj keď len niektorým osobám.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 129 ods. 1 Trestného zákona skupinou osôb sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Podľa § 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, teda ak sú pri spáchaní trestného činu súčasne prítomné aspoň tri osoby rozdielne od páchatel'a a nezahŕňa osoby, na ktorých bol trestný čin spáchaný.

Podľa § 123 ods. 1 Trestného zákona ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného. Kvalitatívne ide o menej závažnú ujmu ako ublíženie na zdraví a ide teda o poškodenie zdravia iného, počas ktorého bol iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života, pričom vylúčeným nie je ani to, aby k sťaženiu obvyklého spôsobu života vôbec nedošlo, musí však ísť o poškodenie zdravia objektívne preukázateľne spravidla so stopami na tele poškodeného, zákon teda

lekárske vyšetrenie, ošetrovanie ani liečenie pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona ani nevyžaduje, keďže najčastejšie pri tomto trestnom čine pôjde o dôsledok nie intenzívnych úderov páchatela.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Cudzou vecou sa rozumie taká vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec alebo nepatrí mu výlučne, ktorú navyše páchatel nemá vo svojej dispozícii.

Zmocnením sa rozumie situácia, ak páchatel vec odníme z faktickej moci osoby, ktorá nad ňou túto moc má a tým vytvorí vo vonkajšom svete taký stav, ktorým skutočnému vlastníkovi fakticky znemožní dispozíciu s jeho vecou, pričom zároveň umožňuje výkon takejto dispozície pre seba a to aj vtedy, keď páchatel krátko po čine odcudzenú vec vráti alebo poškodený si odcudzenú vec vezme späť.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,--eur.

Podľa § 126 ods. 1 Trestného zákona pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

Obžalovaný F. W. pri oboch trestných činoch konal ako plne trestne zodpovedná osoba a z hľadiska subjektívnej stránky vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tieto záujmy aj porušil.

Takéto protiprávne konanie je vždy pre spoločnosť neprijateľné, pretože takýmto konaním sa porušujú záujmy chránené Trestným zákonom a spočívajúce v ochrane verejného poriadku pred akýmkoľvek slovnými či fyzickými atakmi, obzvlášť vo vzťahu k maloletým osobám a za ich prítomnosti, na miestach verejnosti prístupným, ako aj v ochrane majetku iného a z toho dôvodu konajúci súd nepoužil ustanovenie o materiálnej stránke trestných činov v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona /závažnosť trestných činov/, aj keď sa ním obligatórne zaoberal, keďže v oboch prípadoch bolo konanie obžalovaného kvalifikované ako prečin.

Obžalovaný F. W. má v odpise registra trestov jeden záznam za konanie vedené na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 5T 59/2012, ktorým bolo podmienčne zastavené jeho trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a ktorým mu bola uložená skúšobná doba do 04.10.2013, v ktorej sa osvedčil. Obžalovaný má v evidencii priestupkov 5 záznamov za porušenie pravidiel cestnej premávky a z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Z ilustrácie GP a súdov vyplýva, že voči obžalovanému sa na Okresnom súde v Poprade, pod sp. zn. 4T 65/2017 vedie ďalšie trestné stíhanie pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 14.08.2016 v čase o 18:30 hod. na presne nezistenom mieste v obci Ždiar zaparkoval vlastné osob. mot. vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, ev. č. PF. pri maloletom D..W., A.. XX.XX.XXXX chytil ho za ucho a ťahal ho, pritom na neho kričal a opakovane žiadal, aby nastúpil do jeho vozidla, čo poškodený mal. L.B. napriek svojmu nesúhlasu v obave urobil, kde ho na tomto vozidle zaviezol na adresu svojho trvalého bydliska v obci Ždiar, kde musel mal. L.B. na jeho pokyn zdvihnúť svoje ruky a oprieť ich o plot danej nehnuteľnosti, dvakrát ho udrel dáždnikom po chrbte a následne ho pustil domov, čím mu spôsobil na chrbte modrinu bez potreby lekárskeho ošetrovania, o ktorom doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal konajúci súd do úvahy všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne aby trest iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, prihliadol však aj na spôsob spáchania činov, ich následky, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu páchatela, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, so zistením poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. k/ Trestného zákona a pritažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného F. W. sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov a skúšobnou dobou vo výmere 1 /jedného/ roka. Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody alebo skúšobnej doby, pretože podľa neho vyššie uložený trest zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činov, povahu a rozsah spôsobených následkov, ako aj samotnej osobe obžalovaného a tomu, že bude účinne pôsobiť tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti. Hrozba novej premeny podmienenej

trestu odňatia slobody v prípade, že obžalovaný nebude v budúcnosti tmiť svoje agresívne konanie a nevhodné správanie, predovšetkým v prípade skratových situácií a vo vzťahu k iným osobám mu podľa neho dostatočným spôsobom zabráni v ďalšom protiprávnom konaní.

Keďže obžalovaný Peter Bachleda poškodenému Q. O. st. počas konania vo veci nahradil ním riadne a včas uplatňovanú škodu, súd o nej už v adhéznom konaní nerozhodoval.

- dopustil sa fyzicky a verejne výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov a na chránenej osobe - dieťati

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.